

N:o 124.

Af herr **M. Dahn**, om ändring i löneregleringen för landsstatens tjänstemän m. m.

Vid behandlingen af sjetta hufvudtiteln under sistlidne riksdag innevarande år inom statsutskottet, framhöll utskottet, hurusom de landstatstjänstemän, hvilka tills vidare blifvit berättigade uppbära arfvode för exekutivt försåld fast egendom, numera i följd af de många exekutiva försäljningarne, som under senare åren inträffat, uppburo oskäligt höga belopp, som vid löneregleringarnes fastställande icke varit afsedda. Löneregleringarne afsågo visserligen att bereda vederbörande tjänstemän en tryggad ställning och anständig aflöning för de med tjensten förenade göromålen, men icke att, under det andra samhällsklasser kämpa med ekonomiska svårigheter och i tider då utmätning och försäljning af fast egendom stiga i en oroväckande grad, på de enskildes ekonomiska obestånd skörda en oskäligen vinst. Tiden torde därför nu vara inne för Riksdagen att vidtaga åtgärder, hvarigenom bemälde tjänstemäns inkomster så reduceras, att dessa hållas inom rimliga gränser.

Med stöd af dessa uttalanden vågar jag hemställa,

att Riksdagen, vid pröfningen af anslagen å sjetta hufvudtiteln, ville besluta *antingen* att de lönebelopp, som nu utgå åt sådana landstatstjänstemän, hvilka äga rätt att uppbära arfvode för exekutivt försåld fast egendom, må i den mån ske kan nedsättas med ett belopp motsvarande medeltalet under de fem sista åren

af för dylik egendoms försäljning uppburet arfvode; eller i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om och i hvad mån ersättning till nyssnämnda embetsmän bör fortfarande utgå för omförmälde åligganden, samt, i händelse sådan ersättning finnes böra fortfarande utgå, hos Riksdagen framställa de förslag, som för vinnande af nedsättning i berörda arfvode påkallas.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 14 maj 1887.

M. Dahn.

N:o 125.

Af herr M. Dahn m. fl., om ändring i gällande bestämmelser rörande inteckningsförnyelse.

För att bereda konkurrens med utländska kapital och derigenom bringa ned räntefoten inom landet väcktes vid sistlidne riksdag tvenne motioner angående upphäfvande af inteckningsförnyelse i fastighet (n:o 1 i Första Kammaren och n:o 24 i Andra) och lagutskottet, till hvilket motionerna remitterades, har som kardinalskäl för afslag å desamma framhållit svårigheten att åstadkomma ett tillfredsställande mortifikationsförfarande. Men om inteckningen ställes på *bestämd person*, skulle väl hos oss lika litet som t. ex. i Danmark något bedrägeri af den art, som utskottet påpekar, *nemligen »att en inteckning, utan innehafvarens vetskap, skulle kunna dödas, ehuru den fordran, hvarför den meddelats, ännu var ogulden»*, kunna ifrågakomma, alldenstund vederbörlig dom-